

SETMANA SANTA DEL 1936

EL MISTERIO DEL DOLOR

Entre los grandes enigmas que vino a descifrar el Cristianismo ninguno tan universal, puesto que afecta a todos, como el misterio del dolor.

Los otros misterios, los otros enigmas como el de la Vida, el de la Muerte, pasan desapercibidos para la mayoría de las personas. Pero el enigma del dolor nos acompaña siempre y no nos abandona ni aun en los instantes supremos de la alegría. El dolor se nos presenta en medio del camino, nos inquieta y acosa a cada momento porque es inherente a la naturaleza humana. Es inútil pretender destruir la realidad de los hechos y el hecho es que el dolor es nuestro compañero inseparable al cual no podemos renunciar.

Dolor en la infancia, en la juventud y en la vejez; dolor en todos los estados de la vida; dolor en todas las circunstancias que nos rodean. Cuanto más queremos prescindir de él, cuando más y con más ardor buscamos las alegrías, las distracciones, el olvido, tanto más nos apremia y nos domina el dolor.

¿Por qué el hombre ha de estar sujeto al dolor? exclamamos. ¿Por qué sufrir tanto? Estas preguntas solamente pueden contestarlas las personas sinceramente cristianas porque solamente ellas son capaces de comprender que el dolor es el estipendio del pecado.

Si no hubiese existido este no hubiera habido dolor. Esta es solución del enigma; la única explicación del misterio del dolor.

Hay quien cree que el día que pudiesen ser abolidos la muerte y el dolor, sería feliz la Humanidad. No hay tal cosa. El dolor en el presente estado de la naturaleza humana es tan necesario como la salud. Sin él la fuerza motriz de la vida se acabaría y se extinguirían todas las energías.

Pero el dolor posee una fuerza redentora y su virtud es esencialmente purificadora. De tal manera que puede convertirse en un amigo cariñoso y suave cuando está rectamente dirigido y aceptado con resignación.

Ahora bien. Si el dolor en el hombre es capaz de redimirle, de purificarle, ¿de qué no será capaz cuando el dolor lo sufre el Hijo del Hombre, en la persona de Cristo?

La historia de la Redención es la apoteosis del dolor. Dios podía redimir al hombre por otros medios pero escogió el dolor precisamente porque la infinidad del dolor de Cristo supliera la eficacia limitada del dolor del hombre.

La Cruz del Calvario es la bandera gloriosa del dolor triunfante.

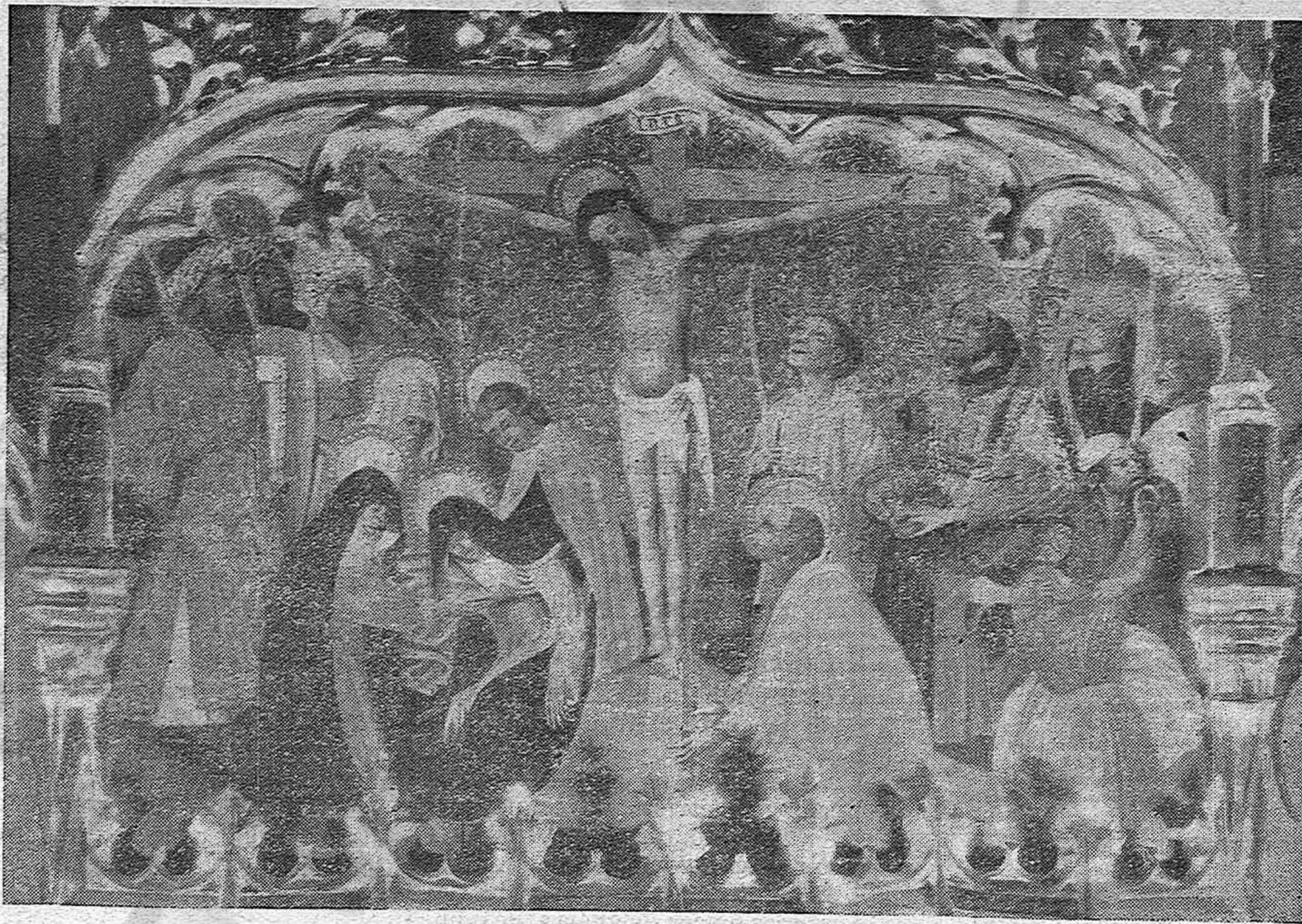
POEMA DE PASSIÓ

L'EUCARISTIA

*Mireu, oh pecadors, aquella testa
que auriola una glàcil resplandor.
Mireu aquelles mans, flor de pureza,
partint el pa. Mireu quina blancor!
Apar tot Ell un astre que enlluerna
i diu amb sa Divina Suavitat:*

*Pren aquell pa i fita els ulls enlaire;
ora a l'Etern i queda extasiat;
el beneix i en dona als seus deixebles
que el miren amb el nostre traspostat
i diu amb sa divina suavitats
—Preneu. Mengeu. És el meu Cós. És vida.
I el gran Miracle queda obrat.*

M. R.

El Calvari del retaule de Sant Miquel de Pobla de Cièrvols

*L'arbre de la creu,
té amarga la fusta,
més com Jesucrist
sobre el coll la duia,
com en ell ha mort
per ser-nos sa fruita
tota sa amargor
Ell se l'ha beguda,
i sols hi ha deixat
la seva dolçura.*

MN. JACINT VERDAGUER.

La fotografia que acompanyem amb el nostre comentari, és reproducció de la bella taula de coronament del retaule de Sant Miquel de Pobla de Cièrvols, fa poc restaurat aciençadament pel ja conegut tècnic Sr. Joan Sutrà.

Es una de les composicions més interessants de l'escena de la Crucifixió amb que el pintor tarragonès Ramon de Mur coronà un dels seus celebres retaules. El Crist, en el moment de lliurar al Pare Etern el seu esperit, deixa caure dolçament la seva testa sobre l'espatlla dreta. El seu cos delicat és una prova magnífica de la finor de l'art d'en Ramon de Mur. Agenollada al peu de la creu, en èxtasi d'adorat amor, Maria Magdalena contempla el Cos Sagrat de Jesús, sangonejant i inanimat.

A una banda i altra del primer terme de la composició hi han dos grups formant vivíssim contrast tan per les figures que els componen

com per las actituds que representen. A la dreta, a Verge Maria desmaiada pel dolor, és sostinguda amorosament pels no menys desolats Sant Joan i les altres Maries. A l'altra banda els tres botxins es barallen disputant-se les vestidures de Jesús: plens de ràbia s'estiragassen mutuament, arrapats un als cabells, l'altre a la barba i l'altre a la boca.

Al fons, altres dos grups: darrera les Maries, els soldats romans, que ací l'artista vestí de serrains; a l'altre costat, els faritzeus i els sacerdots, — un dels quals porta mitra, — els quals contemplen amb aire mofeta i blasfem el drama de la redempció sota mateix de la creu, un altre saió, amb la canya i l'esponja del vinagre a les mans, esguarda els últims moments de l'agonia del Redemptor.

PERE BATLLE, Pvre.

L'encís del Divendres Sant

Havem parat mai esment en l'encís del Divendres Sant? No us heu fixat alguna volta, en que hi ha dies de l'anyada que per sí mateixos, i sols fitant els ulls en la Natura, s'endevina la llur solemnitat?

Doncs el Divendres Sant és d'aquests. Aquella serenor que el camp i el cel i el mar i els núvols i fins l'aire transparent en aquest dia mostren, és una serenor que no s'assembla amb la de cap més.

I la quietud de tota la Natura, l'embruixament que es nota arreu, i la sensació de lassitud i de desfalleça que en l'ambient glateix, són

mostres evidents de la dolor que afligeix la terra i de qu'ésura per l'espai la remembrança d'un Sacrifici sublim, d'una Tragèdia punyenta i esgarriosa, mil i nou cents, vegades commemorada.

I aquest encís de quietud, de recolliment, de meditació, penetra ben endins de nosaltres i s'arrapa fortament en el nostre ésser i ens produeix una mena de nerviosisme inquietant i una mena de tremolor i de neguit que voldriem explicar-nos, però no podem.

Es la tremolor del incompreensible i de l'ineficable. Es la inquietud del misteri.

¿Què en sap, potser, aquella olivera solcada d'arrugues de vellesa i retorçada de branques, i aquell ametller florit com una tofa de neu i aquell pressegueret menut i gràcil, de la Tragèdia que ens envolcalla?

¿Què sap del Martí del Just aquell clavell com un esclat de sang o com una flama ardorosa que es retorça en una balconada, o aquella muntanya vaporosa del lluny que sembla un monstre gegantí tacat de safir i de maragda?

¿Quina impressió del Divendres Sant sent la branca d'arbre que avui es gronxa més suauement mai, o l'aigua del fontinyol que canta més a poc a poc que altres vegades?

¿Què coneix d'aquest Dia aquell núvol rosat que va seguint pausadament una ruta inconeguda?

Res; absolutament res, però en llur posat i en llur manera de mostrar-se als humans, copsem de seguida que senten en son si una punyida estranya de dolor, de recolliment, de melangia...

Els la presenten també aquesta diada luctuosa, i com uns nins inconscients que viuen juguen i dormen sense voluntat, ells també inconscientment revelen al món les senyals inconfundibles del Divendres Sant.

I no em negarà ningú aquest encís de la Natura. Com tampoc no em negarà ningú que a tots els homes en aquest jorn ens martelleja el cor amb força, i ens pica el pols com un caball desbocat, i encar que no volguem, s'ens apareixen a cada instant les visions tètriques del Drama de la Creu, i anem resseguint de grat o a contracor els passos dolorosos de la Passió del Mestre Sublim, que vingué a ensenyar-nos la Doctrina de l'Amor i de l' Pau, i donà la seva sang immaculada per obrir-nos el regne de la Llum.

¿Què hi fa que volguem aclucar els ulls per no veure aquestes escenes tràgiques i espinoses; que hi fa que no volguem parar esment en aquestes salabrors, si el record subsisteix i no podem arrancar-nos-el, i fita el seu esguard damunt nostre i no podem desèixer-nos-en, i ens fibla i ens agullona i ens atueix, talment una sageta clavada a la carn?

Encara que les tempestes socials i les passions que triomfen i les ambicions del viure ens facin girar els ulls vers les misèries terrenes i ens vulguin fer oblidar, aquell record no s'apaga, no pot apagar-se

apar com un pesombre que ens cor-segui.

Es l'encís del Divendres Sant! Aquell encís que ens embokalla com una glassa vaporosa i ens dona una mena de remordiment de la nostra supèrbia potenciada.

I aquest embruixament gravita sobre nosaltres i ens esclafa com un pes feixut, i ens fa ovirar al lluny, ran l'horitzó una silueta tètrica de l'Home carregat amb l'instrument terrible de tortura, avançant dolorosament cap al Sacrifici, per tal de donar-nos la vida i l'Amor, i la seva efígie resta clavada al fons de la nostra ànima. I no volem veure-la. I tanquem els ulls. I ens tapem les orelles per no sentir els seus sospirs d'angoixa que ressonen amplificats per la volta cèlica. I girem el cap enrera. Però l'imatge subsisteix, apareix clara al nostre cervell. I aquella silueta passa espargint dolçura i suavitat entre mig d'un poble àvid de sang que crida i s'enrogalla demanant la seva mort. I sufreix ultratges. I violències. I calla...

I nosaltres, sords i muts de l'esperit, alcem l'espatlla davant tanta obnegació i tant heroisme i poguent girar els ulls envers la Llum, ens entossudim a fitar-los vers el llot i la podridura.

La silueta ja ha arribat al cim del lloc del sacrifici, i a contracor veiem com és despullada i clavada en una creu d'infàmia. I oïm les seves últimes paraules d'amor i d'esfimació paterna, i sentim també les martellades i els estrips de la carn traspasada que ressonen dintre el nostre crani. A nosaltres ens reca aquesta visió, voldriem desèixer-nos-en. Però no podem...

La Creu s'alça com una mole gegantina, i als seus flancs dues creus més d'oprobri i de vergonya.

El Just per excel·lència, de mans i peus clavats, amb el pit obert i la testa coronada d'arços penetrants, sobre el cap un epígraf irònic a la seva reialesa, amb els ulls vidriosos i la paraua vacilant, amb els llavis assedegats i un fil de sang escorrent-se per les galtes, dona testimoniatge al món de la seva Doctrina divina i del seu amor infinit, a la vegada morint ignomiosament per mor d'uns ingrats que l'ofendran milers de vegades cada dia... Passa el Divendres Sant amb son seguici de dolor, de llàgrimes i de desventures.

L'encís subtilíssim subsisteix mentre el jorn alena, i passat ell es desfà com una boira mansa de la matinalada a través dels primers raigs del sol enjogassat, deixant en el fons del nostre pit una bella mostra de la nostra petitesa i del nostre no res, que es confon amb les primeres notes exultants de l'Al·lèluya.

P L I N I

Visión del Gólgota

El silencioso valle de Sera dormitaba.

Horas ya que una turba numerosa, dispersa, corría alocadamente en todas direcciones.

Peregrinos de Jaffa refugiábanse en sus tiendas de lona, at-

ra. Mujeres bellas de Joppe; orientales de Damascas, de Goya y de Cyrene, huían despavoridas por el montículo de las Calaveras, donde se eleva la catedral de inextinguibles resplandores y de verdades eternas.

plandores de hoguera; con luces de lejano incendio.

Aquel disco rojo parecía querer aniquilar, destruirlo todo. Convertirlo en pavesas, en cenizas. Tenía sed de venganza. Clamaba justicia; Justicia! ¡¡¡Justicia!!!

Justicia porque la santa humanidad de Jesús quedó ultraja-

Por él conoce el hombre su destino.

La Cruz teñida en púrpura se lo marca.

La Cruz, el sacrificio del Justo le descubre el porvenir; veía en el horizonte una nube tenebrosa de castigo y la nube se desvanecía, la luz radiante que llega en abundancia es la Cruz que ha conjurado la tormenta y al pie de la Cruz canta su triunfo.

BOY.

Facsimil del Cartell oficial de Setmana Santa del Sindicat de Turisme

irradas a lo largo del airabal en la agresta pendiente del Valle del Yyroeón inferior, cercano a la cuesta de Gathatha. Esclavos de la lejana Polytheba, del Eufraates y de la pendiente del Joloam buscaban en las contadas cisternas, seguros refugios. Mercenarios, camelleros de la febril Antipas, vellosos, enjutos, nervudos y fuertes, subían apresuradamente por la cercana carrete-

El fuerte viento desencadenado barría la pelada loma del Monte Gareb, de Monte Calvo.

Grandes nubes de tierra y polvo levantaban en serpentescas circunvoluciones, aromática mirva y secos ramos de olivo y trebinto, arrastrando negras y nudosas branquillas de olorosa higuera, cuyos abarquillados pámpanos, tostados por el sol, volaban raudos, prestos, describiendo al caer geométricas trayectorias.

Un ruido profundo, intenso, con fragor de tormenta; con silbidos de recio huracán, con clamores épicos de guerra, de odio, formado por tumultuosas voces, por coléricos gritos; gritos de caverna, por débiles ayes, lamentos, quejas salvajes, amargos, desesperados lloros, atronaban la inmensidad del espacio.

Era el instante en que el Róbi exhalaba; toda la naturaleza sobrecogida de espanto a la vista de su Creador moribundo, dió muestras sentidas. Conmovieron se los cimientos del mundo, la tierra tembló, los montes se cuartearon; hundiéronse las breñas, las sepulturas, muy numerosas en las cercanías del Calvario, abriéronse por sí mismas devolviendo los cuerpos de los Santos que contenían.

La tierra quedó sumida en la más tenebrosa oscuridad.

Amaneció con frío, un frío seco. Apuntaba el alba.

El sol asomó temerosamente su babalicona faz, ingénua y redonda como áurea moneda.

Dejó ver la carátula sangrienta, riente. Cartula semejante a bermeja amapola, mecida y agitada por el vientecillo del amanecer.

El Monte Calvario, tan triste, tan solo, quedó anegado con res-

da y escarnecida, vilipendiada e insultada, siendo su divino cuerpo la mofa de la muchedumbre alborotadora y soez.

¡¡¡Justicia!!!, por aquel cobarde deicidio; tan aterrador, tan triste consumado en el Gólgota, donde agonizó todo a un tiempo; la moral y la virtud, la caridad y la misericordia; la ternura y el amor; la nobleza y el sentimiento.

El desenfreno en las pasiones dibujó el cuadro espeluznante del Calvario.

Més jòh! incongruència de les coses d'aquest món. Nosaltres, que tot quan som i tenim, el present i el que esperem ho devem a Jesús, nosaltres que cada dia diem al Nostrre Pare qui està en el cel "sia santificat el nostre sant Nom", és entre nosaltres catalans, cristians que es dona el cas vergonyós i arentós de la "blasfèmia".

Cecs, més que Longinos! Criminals, més que Pilat! Miserables i vils, més que Judes traïdor!

Jesús fou condemnat a mort, acusat de blasfem, perquè es fa Fill de Déu. I el Príncep dels Sacerdots esquitxant les seves vestidures diu: "Ha blasfemat, reu és de mort".

Els jueus crucificaren a Jesús perquè no sabien el que es feien. Però tú cristià, que saps el que fas, ¿per què blasfemes?

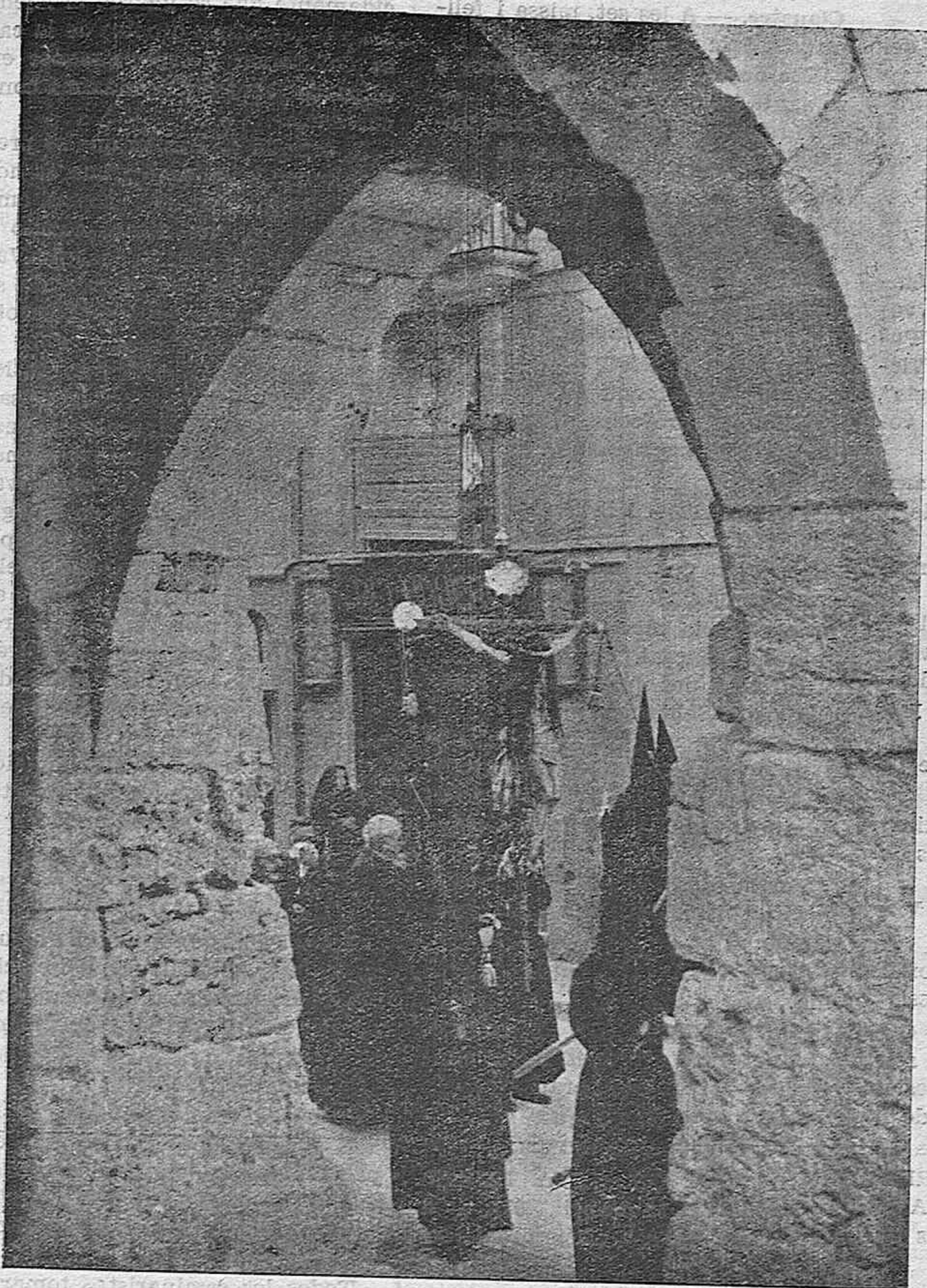
DOMENEC ALEU i BENAIGES

Una crucifixió romànica a arulla d'interes.

Soldat romà del Misteri de la Flagel·lació.

Via-Crucis matinal

REMARKES

Crist que fou l'Home més gran de totes les èpoques no ens llegà ni una sola paraula escrita.

Els apòstols de Crist, van escriure les paraules i els fets de llur mestre. L'amor va ajudar-los a reconstituir espiritualment la vida del qui fou llur model. Per a seguir-ne l'exemple els apòstols arribaren fins al sacrifici.

Crist que menyscurava les pràctiques inútils dels faritzeus, tampoc no hauria tingut temps per a escriure. Una sola vegada ens conta la història que va fer-ho, més fou damunt la sorra i el vent cuità d'esborrar per sempre més els mots traçats per la Mà divina.

Crist, que és el gran Conseqüent, no va escriure una doctrina; va fer molt més. Va viure-la amb una fidelitat insuperable. Cada dia, cada instant, de la seva Vida, és una pàgina escrita per una voluntat sense corbas, per un cor flamejant que vessa generosament la sang i deixa una estel·la florida de llum...

Més important que saber estructurar les més belles ideologies, és saber-les viure amb tota la seva intensitat.

Més important que saber escriure, és saber viure. Això és el que va fer, per damunt de totes les limitacions humanes el Crist.

MARIUS.

Jesús orant a l'hort de les Oliveres

POEMA DE PASSIÓ
A UN CRIST VELAT

Encara que, oh Senyor, a la meua vista apareixeu cobert d'un vel morat, que amaga una visió cruel i trista i us deixa en una freda soledat.

jo us veig, Senyor, amb la cara sangonosa i el pit obert i el còs d'assots nafrat, de mans i peus clavats en creu afrosa i el front d'espines dures coronat.

Us veig injuriat amb alegria, vexat per uns, per altres escopit, us veig crucificat dia per dia i Vós sense ni oïda ni sentit,

i jo, pobre de mi, cuc de la terra, espill d'orgull, capseta de pecat, en lloc d'atenuar la vostra pena l'augmento amb increible crueltat,

i a cada rellisca que l'esprí dona renovo el vostre calze de Passió i enfonzo front avall vostra corona d'espines punxegutles de dolor.

Perdó per mi, Senyor, sóc miserable. Volgueu-me perdonar Victima amable i feu que abans de caure en tentacions, una gota de vostra Sang divina, que generosa per l'home regalima, caigui en mon cor i apagui mes passions.

M. R.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Pròcor, Demetri, Cornès i Hilari, diaques, i Ensiqui, màrtirs; Acaci, Marcel i Hugo, bisbes; santes Casilda, verge, i Maria Cleofè.

(I. B.)

MISSA D'AVUI

De la Cena del Senyor

Primera classe. — Ornaments blancs

Estació litúrgica a Roma: Sant Joan de Leran

L'Església dedica la Missa d'aquest dia a honorar la institució del Sagrament de Còs i Sang de Jesús en l'Eucaristia, el misteri preeminent del Sopar del Cenacle i el fet més trascendental de Jesús per la vida de tota l'Església.

Aquesta missa té un relleu excepcional. En cada església no se'n pot celebrar més d'una, essent prohibit de celebrar-ne de privades als sacerdots, els quals hauran d'assistir junt amb els fidels a l'única Missa que se celebri en la respectiva església, significat la majestat i la unitat del culte diví, del qual n'és el centre la Divina Eucaristia. La representació del Cenacle, amb la institució del Sacerdocí i de la jerarquia, devé també així més viva. La solemnitat esdevé igualment remarcable. Encara que per a celebrar amb tot l'esplendor i sense les engúnies dels moments presents, el gran Misteri, que és el triomf de l'Amor de l'Home-Déu, fou destinada la festa del Corpus, la commemoració d'avui és tan solemne com les tristes circumstàncies permeten. L'altar es presenta amb draps de festa, els ornaments són joiosos i magnífics, la mateixa Creu és coberta amb un vel blanc en lloc de morat. No obstant, més d'un senyal indicarà la senyal de la Passió.

MISSA DE DEMA

De Presantificats

Ornaments negres

DEJUNI I ABSTINENCIA

MISSA DEL DISSABTE

Ornaments blancs

DEJUNI SENSE ABSTINENCIA

SOLAMENT FINS A MIGDIO

QUARANTA HORES

El dia 12 començaran a l'església de l'Hospital, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 12 comencen a l'església de l'Hospital.

CULTES PER AVUI

DIJOURS SANT

CATEDRAL.—A les nou s'entra al cor. Després del reso d'hores canòniques, missa solemne de Pontifical celebrant l'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe. Durant la missa tindrà lloc la consagració dels Sants Oïis, finalitzant amb la processó al Monument.

Durant la missa s'interpretaran les obres: "Kyries i Glòria" a tres veus, Ravanello; "Credo" a sis veus de Palestrina; "Credo", "Sanctus" i "Agnus Dei", de Tomàs.

Durant la comunió: "Adoro te, devote", de Tomàs; "Ave verum", de Victòria; "O Sacrum" a tres veus de Tomàs.

Tarda, a dos quarts de quatre, es verificarà el Lavatori i sermó pel Rnd. Pare. Valentí. Seguidament començarà l'ofici de Tenebres, durant el mateix es cantarà música clàssica per la capella de la Catedral i Schola Cantorum del Seminari. Les obres que s'interpretaran en aquesta funció, són: "Responsoris del I Nocturn", a 6 veus, de Tomàs i Palestrina; "Responsoris del II Nocturn", a 4 veus, de Tàpies; "Responsoris del III Nocturn", a 4 veus, de Victòria; "Christus factus" (gregorià); "Benedic-

tus" de Cabezón; "Miserere", a 4 veus (fabordó), de Tomàs.

SANT JOAN.—A les deu, ofici del dia amb comunió general i plàtica preparatòria, seguidament processó al Monument.

Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres amb el cant de Lamentacions, pels nens de la Sala Parroquial.

A les nou, Hora Santa, reso del sant Rosari, meditació, motets i sermó pel M. I. senyor doctor Ramon Bergadà, canonge de la santa església Metropolitana.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de nou, ofici solemne, després del qual Nostramo serà portat processionalment al Monument.

Tarda, a les quatre, ofici de Tenebres, cantant-se les Lamentacions a veus i amb acompanyament d'armonium.

A les set, solemne funció de l'Hora Santa, cant de motets i sermó pel M. I. Dr. Miquel Vilatimó.

TRINITAT.—A les deu, ofici del dia i processó al Monument.

Tarda, a les tres, Hora Santa amb sermó. A les quatre, ofici de Tenebres.

SANT PERE (Serrallo).—A les nou, ofici propi del dia.

Tarda, a les quatre, ofici de Tenebres.

SAGRAT COR (Sant Agustí).—A les vuit, ofici solemne i comunió general.

Tarda, a les set, Hora Santa amb sermó.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).

—A les vuit, missa solemne amb comunió general. Processó per l'interior del temple per a posar el Santíssim Sagrament al Monument.

Tot seguit començaran les vetlles.

Tarda, a les set, Hora Santa.

HOSPITAL.—A dos quarts d'onze, ofici solemne i processó al Monument.

SANT LLORENÇ.—A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA.—A les nou, ofici solemne.

Tarda, a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres.

NATZARET.—A les set, ofici solemne i comunió general amb plàtica preparatòria.

SANT DOMENEC.—A dos quarts de vuit, missa de comunió general.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

SANT MIQUEL.—A les vuit, missa cantada, comunió i processó al Monument.

Tarda, a dos quarts de set, Hora Santa.

GNES. CARMELITES (Vetlla).—A les set, ofici propi del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

ORFANAS (P. Palau).—A dos quarts de set, ofici.

ENSENYANÇA.—A dos quarts de vuit, ofici propi del dia.

JESUS MARIA.—Empezarán los oficios de Semana Santa a las siete y media.

Por la noche, de ocho a nueve, Hora Santa en la que predicará el M. I. Sr. Dr. D. Miguel Vilatímó, intercalando escogidos y devotos motetes.

COLLEGI DE SANTA TERESA (Rambla, 87). — A les vuit, ofici solemne propi del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.
MERCE. — A dos quarts de vuit, ofici solemne amb comunió general i processó al Monument.
Tarda, a les sis, Hora Santa amb motets en els intermedis i cant del "Miserere".

SAGRADO CORAZON (August, 7). — A las siete, misa solemne cantada, comunió general y procesión al Monumento.
Tarde, a las seis, Hora Santa con sermón.

COLLEGI DEL SAGRAT COR (E. Figueras). — A les set, ofici propi del dia.

Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres.

MM. C. DESCALCES. — A dos quarts de set, ofici propi del dia.
Tarda, a dos quarts de quatre, ofici de Tenebres.

CARMEN. — A las nueve, misa cantada de comunió general. Después de la misa se trasladará el Santísimo al Monumento.

Por la tarde, a las tres y media, función del Lavatorio de los pies con sermón por el R. P. José Miguel, O. C. D. A las cinco y media, ofici de Tinieblas. De siete a ocho, solemne Hora Santa, durante la cual ocupará la sagrada cátedra el R. P. Vicente, O. C. D., y la Capilla de la Comunidad interpretará escogidos motetes de autores clásicos.

SEMINARIO PONTIFICIO. — A las siete, solemnes oficios: "Kyrie y Gloria" de la misa "Victimas Pascuales" de Tápies; "Benedictus", a 4 voces, de Perosi; "Christus" "Credo", etc., a canto gregoriano.

Durante la comunió: "Adoro te" a cuatro voces mixtas, de Wagner; "Jesu dulcis memoria", a cuatro voces, de Palestina; "O salutaris" a cuatro voces, de Perosi.

Procesión al Monumento: "Pange lingua", a cuatro voces, de Palestina; "Memento, Domine", a cuatro voces, de Salazar.

Tarde, a las siete, solemne Hora Santa, durante la cual se cantarán:

I. "Coenantes illis", a 4 voces, de Haller.

II. "Velum templi", a 4 voces, de Palestrina.

III. "Caligaverunt", a 4 voces, de Victoria.

IV. "Tenebrae", a 4 voces, de Victoria.

V. "Jesus factus in agonía", a 4 y 6 voces, de Mn. Tapies.

TORNOS DE VETLLA DE L'ADORACIO NOCTURNA

Dijous Sant, "Corpus Christi", Parròquia de Sant Francesc; "Sanguis Christi", Santíssima Trinitat; "Nostra Senyora del Carme", Sant Joan: De 10 nit, a 5 del mati.

CULTES PER A DEMA DIVENDRES SANT

CATEDRAL. — A tres quarts de sis del mati, sermó de la Passió pel R. P. Joaquim Valentí.

A dos quarts de set, solemne Viacrucis per l'interior del temple.

A dos quarts de deu s'entra al cor. Després de Nona, missa de Presentificats, oficiant Sa Eminència el senyor Cardenal, finalitzant amb la processó al Monument. En aquest acte s'interpretaran: "Passio" a 4 veus, de Victòria; "Impropis" a 4 veus, de Victòria; "Vexilla", de Tomás; "Adoramus te" de Ruffo; "Popule meus", de Bernabei; "Ecce Panis", de Tamàs.

Tarda, a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres, cantant-se el "Benedictus", de Palestrina, i "Miserere", de Tomás. A dos quarts de sis processó del Sant Entero per l'interior de la Seu i clautres. A dos quarts de set, funció de la Soledat amb sermó.

SANT JOAN. — A les nou, funció pròpia del dia: "Passio" cantat, adoració de la Vera Creu i missa de Presentificats, amb processó al Monument.

Tarda, a les quatre, Viacrucis solemne amb sermó pel Rnd. Mn. Josep Maria Domingo.

TRINITAT. — A les deu, missa de Presentificats, cant del "Passio" i adoració de la Vera-Creu.

Tarda, a les cinc, Viacrucis solemne i adoració del Sant Crist.

SANT FRANCESC. — A les nou, oficis propis del dia, cantant-se el "Passio" segons Sant Joan.

Tarda, a les tres, Viacrucis solemne.

NATZARET. — A dos quarts de vuit, oficis propis del dia, amb la adoració del Lignum Crucis.

SAGRAT COR (Sant Agustí). — Ados quarts de nou, ofici propi del dia.

Tarda, a les tres, Viacrucis predicat.

SANT PERE (Serrallo). — A les nou, oficis propis del dia amb el cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

SEMINARIO. — A las siete, solemnes oficios: "Passio" a cuatro voces, de Victoria; improprios "Popule meus" a cuatro voces, de Victoria; procesión, "Vexilla regis", gregoriano y estrofas a cuatro voces, de Casimiri.

MERCE. — A les vuit, ofici amb cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

CARMEN. — A las ocho, comenzarán los oficios propios del día.

Tarde, a las cuatro, Viacrucis. A las siete, solemne función de la Soledad de María, en la que predicará el R. P. Gonzalo, O. C. D., y se cantará el "Stabat Mater".

A las cinco y media, ofici de Tinieblas.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). — Matí, a les vuit, oficis propis del dia.

Tarda, a dos quarts de set, Viacrucis.

HOSPITAL. — A les deu, oficis propis del dia i cant del "Passio".

COLEGIO DEL SAGRADO CORAZON (Augusto). — A las seis, misa de Presentificats, procesión al Monumento y adoración de la Cruz.

COLEGIO DE SANTA TERESA (Rambla 14 de Abril, 87). — A las ocho y media, oficis propis del dia.

JESUS-MARIA. — A las ocho, oficis propis del dia.

Tarde, a las tres Viacrucis y el "Stabat Mater", de Rhemberger, a dos voces.

SANT LLORENÇ. — A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA. — A les vuit, ofici solemne i cant del "Passio".

SANT MIQUEL. — A dos quarts de nou, oficis propis del dia.

SAGRAT COR (E. Figueras). — A les set, oficis propis del dia.

SANT DOMENEC. — A dos quarts de vuit, oficis propis del dia, missa de Presentificats.

GNES. CARMELITES (Vetlla). — A les set, oficis propis del dia amb cant del "Passio".

ORFANES (P. Palau). — A dos quarts de set, oficis propis del dia.

M. M. CARMELITES. — A dos quarts de set, oficis propis del dia.

Tarda, a dos quarts de quatre, ofici de Tenebres.

A les cinc, funció de la Soledat.

DISSABTE DE GLORIA

CATEDRAL. — A dos quarts de nou, Hores Canòniques, Benedicció del Foc, cant de Profecies i benedicció de la Pila Baptismal, seguidament, missa de Glòria.

Tarda, a dos quarts de quatre, cant solemne de Maitines i Laudes.

Capella de la Mare de Déu del

Claustre. — A les set, missa i felicitació Sabatina.

Des de les vuit, vetlla d'honor a la santa imatge.

Tarda, a dos quarts de cinc, rosari, visita Sabatina i Salve.

SANT JOAN. — A les vuit, oficis propis del dia amb el cant de l'"Exultet", profecies, benedicció de la Pila baptismal i ofici solemne amb comunió general.

Tarda, a les sis, Rosari.

SANT FRANCESC. — A les vuit, benedicció del nou foc, cant de l'"Exultet", profecies i benedicció de la Pila baptismal i missa de Glòria.

TRINITAT. — A les set, benedicció del foc i de les fonts baptismals, missa de Glòria cantada.

SAGRAT COR. — A les set, oficis propis del dia, missa de Glòria amb comunió general.

Tarda, a dos quarts de set, rosari i visita Sabatina.

CARMEN. — A las siete, bendición del fuego, canto de las profecias y misa de Gloria, en la que se administrará la Sagrada Comunió.

Por la tarde, a las seis y media, rosario, visita Sabatina y Salve solemne.

MERCE. — A les sis, ofici propi del dia.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). — A dos quarts de vuit, missa cantada de comunió general.

SAGRAT COR (August, 7). — A les sis, oficis propis del dia.

COLLEGI DE SANTA TERESA (Rambla del 14 d'Abril, 87). — A dos quarts de set, oficis propis del dia.

SANT MIQUEL. — A les sis, oficis propis del dia i missa de Glòria.

JESUS-MARIA. — A las siete, oficios propis del día.

SANT MAGI. — Funció de la Dolorosa.

Tarda, a les sis, rosari, cant de la corona a la Verge, sermó pel Rnd. Dr. Jaume Garcés, i Salve solemne amb orquestra.

Cursetista;

RESOL FACILMENT ELS PROBLEMES?

Prof. ROIG

Los Dias Santos

NOTAS

La Comisión Diocesana de Música Sagrada recuerda a los Reverendos Párrocos y encargados de iglesias las disposiciones vigentes sobre la materia de las funciones religiosas de esta semana, para su más exacto cumplimiento.

En todas las iglesias de esta capital se pondrán las mesas petitorias acostumbradas como en años anteriores. Se recomienda encare-

cidamente que se guarde el silencio y compostura propias de la casa del Señor, y especialmente en estos días santos y de máxima concurrencia.

El sermón de Pasión que se predica todos los años a primeras horas de la mañana del viernes, empezará a las seis menos cuarto y está confiado al R. P. Joaquín Valentí, S. J. Una vez terminado se practicará solemnemente el devoto ejercicio del Via-Crucis.

En la procesión del Santo Entierro que se verificará el viernes santo en la Catedral, después del rezo de la tarde, (a las cinco y quince aproximadamente), el preste llevará la Santa Espina que en el siglo XIV ya se veneraba en el templo metropolitano. Tan preciosa reliquia se dará a besar a los fieles en la función extraordinaria de la referida tarde, para lo cual subirán al presbiterio por las gradas del centro y se retirarán por las puertas laterales.

Durante la sobredicha función únicamente permanecerán abiertas las puertas que corresponden a la fachada principal.

***

Las colectas que se hagan en nuestro primer templo del sobredicho día, se destinarán a las atenciones muy atendibles del culto del mismo.

***

Se ruega a los fieles que asistan a las funciones de la Catedral, especialmente a los divinos oficios, que dejen expedita la "via sacra" o pasillo central que comunica el coro con el presbiterio.

Todos los seminaristas tomarán parte en el canto de los divinos oficios de hoy y mañana en la Catedral.

En la función del viernes, que se celebrará en sustitución de la pro- Valentí, S. J.

***

Se ruega a los fieles que van a visitar los Monumentos, para evitar aglomeraciones y molestias, procuren entrar por la puerta de la derecha y salir por la izquierda.

***

En las funciones de la Catedral asistirán los seminaristas y la Scho la Cantorum reforzará la capilla de música de la misma.

Servicio bisemanal rápido
con AUTO-CAMION entre
Tarragona-Zaragoza-Calatayud-Guadalajara-Madrid
MERCANCIA ASEGURADA DECLARANDO SU VALOR
PRECIOS ECONOMICOS DOMICILIO A DOMICILIO
Antes de hacer sus envios consulte a
J. SOLÉ
ALMAÑA, 6 - Tel. 1697 - TARRAGONA

Antonio Segú
CORREDOR DE
FINCAS
MENDEZ NUÑEZ, 21, baja
TARRAGONA
Despacho, 4194
Teléfono Particular, 1194

ALMACENES MARSOL
Hoy jueves y mañana viernes
GRAN EXPOSICIÓN
DE
Novedades para Verano

En la última sesión del Congreso fué aprobada la destitución del Presidente de la República

La Presidencia de la República

De tots els esdeveniments sensacionals de la nostra època, cap potser revesteix la gravetat del que ocorregué al Congrés espanyol la nit del dimarts al dimecres. D'una manera sobtada, fulminant, per l'apuració majoritària d'una proposició de quatre ratlles, els diputats esquerrans estrenaren la constitució definitiva de la Cambra amb la destitució del més alt magistrat, no res menys que el senyor president de la República.

Ni comissions, ni dictàmens previs, ni anuncis anticipats, ni campanyes periodístiques preparatòries... res: bastà una reunió dels diputats del Front Popular perquè al cap d'uns moments la veu apassionada i eicqüent d'Indalecio Prieto, erigint-se en tribú i líder del bloc esquerrista, llençés la bomba i la fes esclatar al mig de l'hemicicle.

Vollen anular el Sr. Alcalá Zamora, volien proveir ells, a llur gust, el setial del Cap del Cap de l'Estat, i les normes adjectives, les regles de procediment els interessaven ben poc. A fora i com més aviat millor!, era la consigna, i foren completament inútils les assenyades reflexions de Ventosa i Calvell i les acerades crítiques de Gil Robles.

Un petit destacament de vicepresidents i secretaris es dirigí al domicili particular de S. E. a portar la notificació verbal, però S. E., que devia estar enterat, fil per randa, de la sessió, es negà a rebre els comissionats. El fill, que atengué els visitants, insinuà que aquelles coses es deien per escrit.

Nosaltres, malgrat les vegades que respectuosament ens havíem dolgut d'actuacions del Sr. Alcalá Zamora, en aquests moments no podem menys de desaprovat la sorprenent conducta de la majoria parlamentària. Un president de República, encertat o no, no es pot despatxar punta en blanc, com una criada infidel. Un acord com el que han adoptat els parlamentaris espanyols no té precedents ni parió en la història de cap país civilitzat. Si alguna nació volgués substituir el cap de l'Estat ho faria amb mirament, amb totes les tramitacions adequades, donant-li la importància summa que ofereix i pensant en l'exemple que senta i les conseqüències que reportarà la involucració en els moviments arrauxats de les inclinacions polítiques, un càrrec que hauria de romandre sempre per damunt dels partits, i les ventades passionalis.

Les esquerres han entès que no devia existir discrepància entre el poder moderador i el poder executiu. I subvertint els termes, han decidit que el primer hagués d'estar sumís al segon. O dient-ho en altres paraules, han tractat d'eliminar el perill de que en les crisis que hauran de produir-se algun dia, el president de la República pugui, en confiar el mandat, obrar amb independència i equilibri.

Perquè visiblement s'observa que la raó única allegada pel senyor Prieto, de que les Corts anteriors no callia dissoldre-les, és una raó buida, dita per sortir del pas i amb uns ribets de chuleria; una d'aquelles raons que el més modest contradictor la doblaria amb un "per te" i s'esgrimeix per demostrar precisament el desprecí als arguments seriosos. Perquè si fos sincer el Front Popular les Corts actuals haurien de dissoldre's per sí mateixes i restablir les anteriors.

En compliment de la Constitució, ha recaigut la presidència interina en el senyor Martínez Barrio. Després hauran de celebrar-se eleccions.

Perseverants en la nostra doctrina, salutem i retem homenatge de respecte al president interí de la República espanyola com a més alta autoritat política de la Pàtria i desitgem que s'inspiren en el bé de tots els ciutadans, que a tots ha de mirar per igual qui ocupa el Palau de la Plaça d'Orient.

Texto de la proposición de la mayoría parlamentaria

A LOS EFECTOS DEL ÚLTIMO PARRAFO DEL ARTICULO 81 DE LA CONSTITUCION, SE DECLARA QUE NO ERA NECESARIA LA DISOLUCION DE LAS ANTERIORES CORTES

Después de terminar las reuniones de los grupos parlamentarios gubernamentales, se reunieron en una de las secciones de la Cámara los directivos de cada uno de estos grupos para llegar a un acuerdo en cuanto a la fórmula de la proposición que habrían de discutir las Cortes.

La proposición acordada por los directivos de las minorías del Frente Popular, que seguidamente fué presentada a la Mesa de las Cortes dice así:

"Al Congreso: Los diputados que suscriben, atentos únicamente a la suprema razón política de asegurar en todas las instituciones del Estado republicano la observancia y la defensa de la Constitución; propuestas al urgente cumplimien-

to de aquel deber todas las demás consideraciones que puedan emanar del planteamiento de la última contienda electoral, propone que las Cortes, para los fines del último párrafo del artículo 81 de la Constitución, declaren que no era necesario el decreto de disolución de Cortes de 7 de enero de 1936. — Palacio del Congreso, 7 de abril de 1936."

Firman la proposición, destacadas figuras de los diversos grupos parlamentarios del Frente Popular.

LA PROPOSICION DEFENDIDA POR INDALECIO PRIETO ES APROBADA POR 238 VOTOS CONTRA 5

El presidente de la Cámara: Se va a proceder a votar la proposición que el Reglamento determina sea nominal.

Seguidamente comienza la votación a las diez menos veinte de la noche.

Ocupa la presidencia el señor Jiménez de Asúa. Los diputados de la Ceda, monárquicos, tradicionalistas, progresistas, independientes de derecha y otras fuerzas de diputados que forman la oposición, abandonan sus escaños. En el hemiciclo quedan solamente todos los diputados que componen el Frente

Popular y el señor Portela, con algunos centristas. El señor Portela vota negativamente.

Antes de que terminara la votación, el presidente de la Cámara, señor Jiménez de Asúa, propone, y así se acuerda, que se prorrogue la sesión por menos de dos horas.

Votaron en pro de la proposición del señor Prieto, Izquierda Republicana, Unión Republicana, socialistas, comunistas, Esquerza de Cataluña, nacionalistas vascos, sindicalistas y federalistas.

En contra votaron los centristas que dirige el señor Portela Valladares.

El presidente de la Cámara (señor Jiménez de Asúa), dice: Han votado en pro de la proposición del señor Prieto 238 señores diputados, y en contra, cinco. Los señores diputados en ejercicio son 417, la mitad más uno que se requiere para que sea aprobada la proposición son 209 señores diputados. Por tanto, queda aprobada la proposición del señor Prieto.

Los diputados del Frente Popular, a los que se unen los nacionalistas vascos, puestos en pie, prorrumpen en una clamorosa ovación y vicas a la República.

LA COMUNICACION AL SEÑOR ALCALA ZAMORA DEL VOTO DE LAS CORTES

La Mesa de las Cortes se traslada al domicilio del señor Alcalá Zamora para comunicarle su destitución

A las once menos veinte de la noche, salió del Palacio del Congreso la Mesa de las Cortes, constituida por los señores Jiménez Asúa, Sánchez Albornoz, Llopis, Rosado Gil, Fernández de Labandera y Trabal, a los que acompañaba el oficial mayor del Congreso, señor Sanmartín. No iban los señores Casanueva y Madariaga.

Estos al saber que la Mesa de la Cámara iba a comunicar al Jefe del Estado su destitución, hicieron presente al señor Martínez Barrio que no podían acompañar a la Mesa, por la situación especial en que se hallaban dada la actitud adoptada por su partido. El señor Martínez Barrio comprendió la razón y les excusó.

EN CASA DEL PRESIDENTE

A las once menos diez llegaban los diputados de la Mesa al domicilio del señor Alcalá Zamora, donde se encontraban en unión del Presidente destituido los señores Sampedro, Queipo de Llano, Fernández Castillejo, Emilio Herrero y algunos otros íntimos.

La Mesa de las Cortes y el oficial mayor permanecieron diez minutos en el domicilio del señor Alcalá Zamora.

Al salir el señor Jiménez Asúa dijo a los periodistas:

—Ahora nos dirigimos al Palacio Nacional.

EN EL PALACIO NACIONAL

En efecto, la Mesa de las Cortes se dirigió a la residencia oficial del Presidente de la República donde llegó poco después.

Antes de entrar en las habitaciones presidenciales, la Mesa posó un instante a ruegos de los fotógrafos, y sin hacer manifestaciones los diputados entraron en las dependencias.

A las once menos cuarto llegaron a Palacio el general Batet y poco después el secretario general de la Presidencia, señor Sánchez Guerra.

EL SEÑOR ALCALA ZAMORA NO RECIBIO A LA MESA DE LA CAMARA. -- PIDE QUE SE HAGA LA NOTIFICACION POR ESCRITO

El señor Trabal, secretario cuar-

to de la Cámara, dijo a los periodistas al llegar al Palacio Nacional con los demás miembros de la Mesa, que el señor Alcalá Zamora, cuando fueron a su domicilio, se había disculpado de recibirles, transmitiéndoles por medio de un hijo suyo que comunicaciones como la que le iban a hacer debían efectuarse por escrito.

LA CUSTODIA Y VIGILANCIA DEL PALACIO NACIONAL

Cuando la Mesa de la Cámara entró en el Palacio Nacional se distribuyeron fuerzas de Seguridad en el patio central del edificio.

El comandante de la escolta presidencial montó la guardia interior, que de ordinario es suprimida cuando se retira de Palacio el jefe del Estado.

DICE EL GENERAL BATET

A las once y media de la noche salió de la cámara presidencial el general Batet.

Los periodistas le preguntaron si por alguna entrada ajena a las que normalmente emplea había llegado el señor Alcalá Zamora, y contestó el general que creía que no. Añadió: "El que me parece que va a llegar en el nuevo presidente, don Diego Martínez Barrio".

LA MESA SE TRASLADA DESDE EL PALACIO NACIONAL AL CONGRESO

A las doce en punto salió de la cámara presidencial la Mesa de las Cortes. El señor Jiménez Asúa, dijo: —Hemos levantado un acta, que ahora leeremos en el Congreso.

Seguidamente, los miembros de la Mesa se dirigieron al Palacio del Congreso.

TOMA DE POSESION DEL PRESIDENTE INTERINO. -- EL SEÑOR MARTINEZ BARRIO EN PALACIO

A las doce y media de la noche el Gobierno en pleno, la Mesa de las Cortes y numerosos diputados, se trasladaron desde el Congreso al Palacio Nacional, a donde llegó también poco después el nuevo Presidente de la República, acompañado del presidente de las Cortes, señor Jiménez Asúa.

El señor Martínez Barrio pasó al salón de Consejos del Palacio Nacional, donde rodeado del Gobierno en pleno, de la Mesa de las Cortes y de los diputados, se dispuso a conocer el personal de la Casa Presidencial.

El señor Jiménez de Asúa, dirigiéndose al general Batet, dijo:

—Como presidente de las Cortes, presento a usted al nuevo Jefe del Estado español, don Diego Martínez Barrio.

El general Batet presentó después a los miembros de la Casa Militar y de la Presidencia de la República y el comandante Casado hizo otro tanto con la oficialidad de la Escolta presidencial.

El señor Sánchez Guerra hizo seguidamente la presentación del personal civil.

LA TOMA DE POSESION

A continuación el nuevo Presidente de la República pasó a su despacho, donde el señor Azaña, le dió posesión solemne de la jefatura del Estado.

El Gobierno, la Mesa de las Cortes y los altos funcionarios de la Presidencia de la República, presentaron sus respetos al señor Martínez Barrio.

Después se inició el desfile de personajes y el Gobierno abandonó el Palacio Nacional.

Se le preguntó al señor Azaña si se iba a celebrar Consejo de ministros y dijo que no había necesidad.

Como un periodista preguntase al presidente del Consejo si ya se había efectuado la ratificación de confianza del Jefe del Estado al Gobierno, respondió:

—No, hombre, no. Eso es absurdo.

El Presidente de la República, después de conferenciar en su despacho con el general Batet, abandonó el Palacio Nacional a la una y cinco de la madrugada.

Al salir, los diputados que se habían estacionado en el patio exterior y bastante público que consiguió penetrar allí, vitorearon al nuevo Jefe del Estado y a la República.

Cursetista!

PRACTICA BE LA METODOLOGIA?

Prof. ROIG

Totes les senyores preferixen comprar els seus capells a

MAISON GERMAINE

6, PORTAFERRISSA, 6
BARCELONA

per posseir la més variada col·lecció de models més originals i parisencs.

TOTES LES FORMES

TOTS ELS COLORS

TOTS EL SPREUS

REBUDES LES NOVETATS DISTIU

PREVENIU-VOS!!!

CONTRA ROBATORIS

LA PREVISIÓ NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA

Comissionat provincial

S. VALLVÉ - S. Miquel, 21

9 - ABRIL - 1936

Dijous Sant

Les tradicionals festes de Setmana Santa constitueixen per al poble fidel, uns dies de dol per esperar l'alegre Dissabte de Glòria i la festa de Pasqua.

Ara, que algunes incidències escolides d'aquesta Setmana no deixen de tenir--en la seva explicació--aquell sà humorisme que nosaltres voldríem practicar.

Parlàrem ja del Diumenge de Rams, amb les suades d'aquell venerable pare de família que s'anomena senyor Rafeques.

No anem a seguir pel dilluns, el dimarts i el dimecres.

El Dijous Sant és el que hem escollit per avui, ja que el fullet del calendari és descobreix seriós anunciant-nos el Sant Dijous.

Aquest matí, les esglésies de la capital estan enllumenades, -- no com les de Sant Lluís i de Sant Ignasi, de Madrid, -- amb els seus "monuments" recentment aixecats.

El senyor Rafeques, amb la seva família, -- i molts altres senyors Rafeques, -- després de dinar, aprofitant la "mitja festa" que li han concedit al despatx, surt a visitar "monuments".

La senyora del senyor Rafeques s'ha posat a tó amb les circumstàncies; i per aquest motiu s'ha passat més de mitja hora davant del mirall. Prou que ho sap el pobre senyor Rafeques, que en esperar, s'ha empassat mitja dotzena de cigarretes.

Finalment, ha fet la seva sortida triomfal la senyora de Rafeques, amb una "chulona" a l'estil sevillà, de mig metre d'alçada.

Ja a la sortida de la casa, la "chulona" de la bona senyora ha posat en perill la part superior de la portalada.

Els nens, -- els dos de "marinera", -- marxen al davant com obrint pas.

Van al seu darrera marit i muller, silenciós ell i "sonora" ella, que obre la boca mig pam fitant la vista pels aparadors.

Van de "monument" en "monument", fent de tant en tant, el ridícol.

I ja que ho hem inisnuat, parlem d'alguna etzegaiada de la senyora del senyor Rafeques.

En entrar repetidament a esglésies, dirigint-se la bona senyora a la pica d'aigua beneïda, sense aconseguir el seu intent, no s'ha pogut estar de dir, a grans crits:

--Rafeques! Les tenen molt descuidades les esglésies

--Dona; no cridis tant, -- ha respost l'home en veu baixa i mirant instintivament a dreta i esquerra.

Ella però ha hagut d'insistir: --Es que les tenen molt descuidades, les esglésies. "Afigura't"! Enlloc hi ha aigua "beneïta"!

Tots els de la seva vora l'han mirada burletes, mentre el "nano" del senyor Rafeques s'ha atrevit a intercedir:

--Mamá! Es que som Dijous Sant...

JOEL

NOTAS LOCALES

Filharmonica de Tarragona

Es un fet que per aquest mes actuarà al Trio Bocquet una de les més famoses agrupacions de Càmera del nostre país.

També ho és la representació d'òpera que prepara per la clausura de curs i amb quina donarà "Filharmonica" la gran satisfacció als seus associats.

DICE EL SEÑOR ALCALDE...

Ayer al recibir el alcalde a los periodistas les manifestó que se trabajaba intensamente en la confección del presupuesto extraordinario y adaptación del ordinario.

LAS SIETE PALABRAS RADIAS

El próximo Viernes Santo, a las tres y media de la tarde, "Ràdio Associació de Catalunya" transmetirà el sermón de las siete palabras, que el Dr. don Guillermo Aleu, presbítero, pronunciará en el santuario de Nuestra Señora de Pompeya, de Barcelona.

Cursetista!

ESTA BE DE PEDAGOGIA?

Prof. ROIG

¡FUERA RETRATOS!

Ayer fué retirado del antedepacho oficial del comisario delegado de la Generalidad, el retrato del ex presidente de la República don Niceto Alcalá Zamora.

DENUNCIA POR LESIONES

Ha sido denunciada Juana Queralt por haber producido lesiones a Cinta Amades Pastor.

LO QUE SE ENCUENTRA

El señor José Gaya Fábregas, domiciliado en la Rambla de San Carlos, 67, bajos, ha encontrado en la vía pública un neumático de rueda de moto, que entregará a quien la haya perdido.

Maletes
Necesseres
Baguls
Articles d'esport
Alta qualitat
Preus baixos
CASA COCA
Comte de Rius, 7 - Tarragona

GAS-OIL
CREMADORS a GAS-OIL
Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.
Proves i venda a la Delegació per totes les comarques de l'antiga província
APODACA, 23 - TARRAGONA. - TELEF. 1218

AGRUPACION FEMENINA TRADICIONALISTA

La Junta de esta Agrupación ha acordado se dé toda la efectividad posible al "Socorro Blanco", invitando a todas las personas de buena voluntad a que contribuyan a aliviar la situación de las familias de los presos por su firmeza en sostener sus ideales religiosos y políticos.

Ha organizado también un curso breve de enfermeras para las asociadas, que tendrá efecto bajo la dirección del Dr. Solsona.

Cumpliendo los deseos de las autoridades superiores del partido se intensificarán los actos de piedad individuales practicándose además todos los viernes a las siete y media de la tarde un Viacrucis colectivo en la iglesia parroquial de San Juan y una misa de comunión cada segundo viernes de mes a las siete y media de la mañana en la citada iglesia parroquial, a cuyos actos se encarece la asistencia de todas las asociadas a rogar por las necesidades de España.

Esta Asociación es la encargada de recoger los donativos para el cencionado "Socorro Blanco", bien sea con la entrega de cantidades al mencionado fin, ya sea con la adquisición de los sellos que se expliden con este objeto. Pueden dirigirse, para todo, al Secretariado Tradicionalista, calle Conde de Rius 23, entresuelo, de nueve a doce de la mañana, todos los días laborales.

PATRONATO DE ASISTENCIA SOCIAL DE TARRAGONA

Han sido designados para formar parte de este Patronato los señores Antonio Andreu Abelló, Miguel Cullera Rius, Rafael Battestini Galup, Ramón Sanahuja Soler, Pedro Lloret Ordeix, Manuel Galés Martínez, José Folch Folch, Magdalena Sabaté Sedó, José Bonet Amigó, Alberto Oliva Alentiorn, Jaime Castelló, Juan Fortuny y Angel Mercadé Forés.

RESTAURANT BUENSUCESO

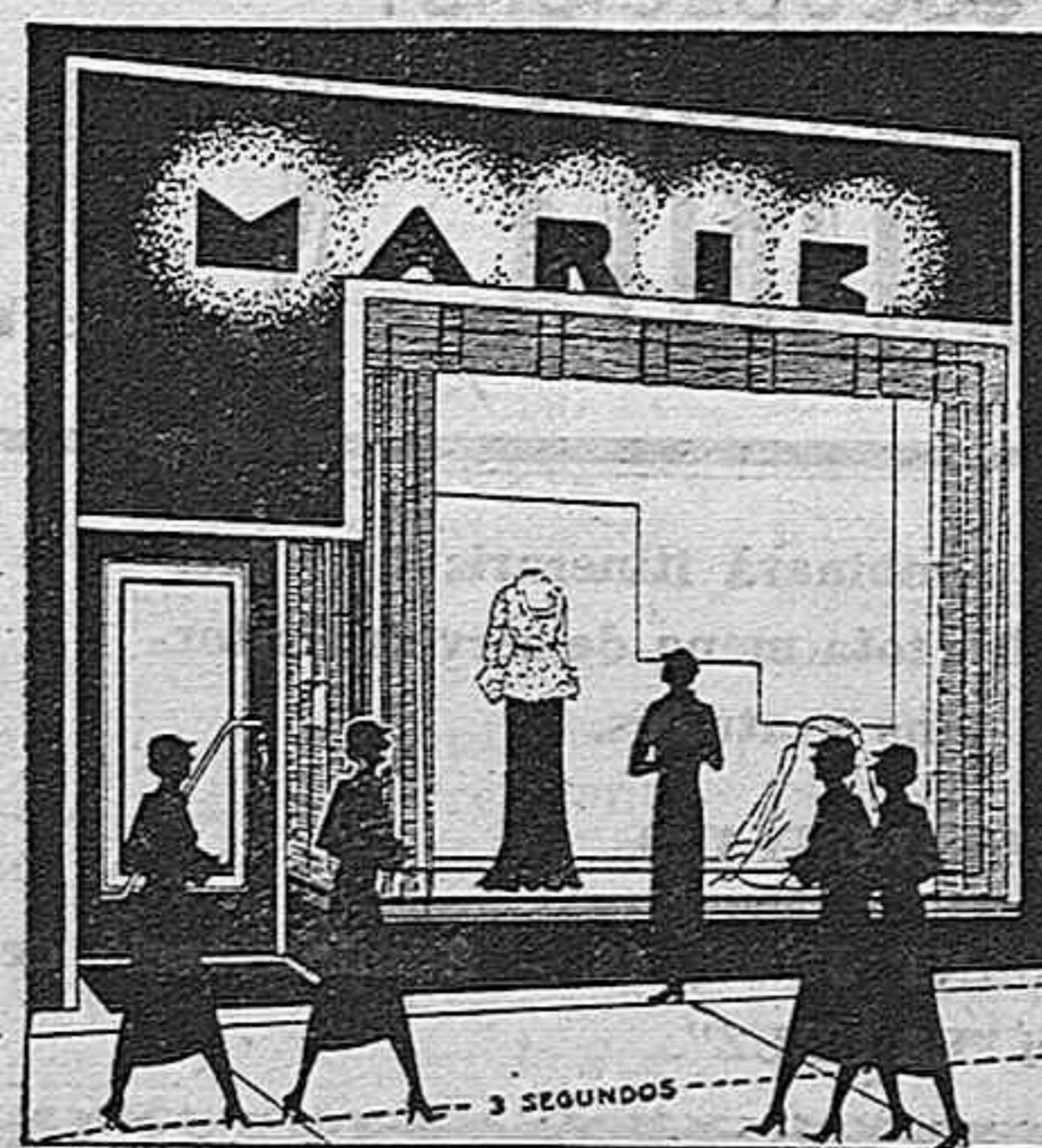
CALLE BUENSUCESO, NUMS. 4 y 6, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas. BARCELONA

DE SOCIEDAD

Por don José Merelo, tesorero de esta Delegación de Hacienda, y para su hijo don José Manuel Merelo de Casas, funcionario de la Generalidad, ha sido pedida la mano de la bella señorita Emilia Hernández de Mora de Ebro.

Entre los novios se cambiaron los regalos de rigor.

VENDER EN 3 SEGUNDOS

El comerciante de hoy ofrece sus mercancías a unos ojos que pasan muy deprisa por frente de su tienda. Efectivamente, una persona que circula necesita unos tres segundos para pasar por delante de un escaparate. En este tiempo se hace preciso, pues, llamarle la atención y transmitirle una idea, que le induzca a la compra.

Esta es la razón que hace de la luz un elemento tan necesario en el escaparate, pues nada como la luz atrae al transeúnte.

Preste a su escaparate toda la atención que merece. Ponemos a su disposición un técnico especializado que le indicará, sin que Vd. adquiera compromiso, la forma de iluminarlo convenientemente.

Si queréis reformar vuestra iluminación de acuerdo con los modernos principios científicos solicitad, sin ningún compromiso, la visita de uno de nuestros agentes especializados. Pasad por nuestras oficinas

Riegos y Fuerza del Ebro S. A.

Calle Jaime I, 19
Teléfono 1230

Aprovechen toda la luz

Existe una técnica del alumbrado. Por ella, la cantidad y la calidad de la luz pueden ser hoy reguladas de acuerdo con las conveniencias de los locales de trabajo. Procurad que el alumbrado de las oficinas y tiendas esté de acuerdo con los principios de esta técnica.

Los especialistas en iluminación de "Riegos y Fuerza del Ebro, S. A." os enseñarán, sin ninguna clase de compromiso, la forma de alumbrado más conveniente para sus locales.

Solicita estos asesoramientos por teléfono al número 1230 o a las oficinas de la Compañía, Jaime I, núm. 19.

Sección oficial

SOCIEDAD PRODUCTORA DE FUERZAS MOTRICES

La Sociedad Productora de Fuerzas Motrices hace saber a sus obligacionistas y tenedores de bonos, que la Comisión nombrada por la Junta de obligacionistas de esta Sociedad con el fin de dictaminar sobre el Convenio recientemente presentado por la misma ha emitido ya informe aconsejando el estampillado favorable al Convenio. Y terminando el día 20 del actual el plazo para proceder en primera vuelta al estampillado de estos títulos, sería muy conveniente para los señores obligacionistas y bonistas efectuar con rapidez este estampillado, pues de obtenerse la aprobación del Convenio en primera vuelta, podría anunciarse inmediatamente el pago de los cupones pendientes de 31 de diciembre y 31 de marzo últimos.

A los efectos del estampillado,

pueden dirigirse los interesados a la Sociedad Productora de Fuerzas Motrices (Jovellanos, 6, segundo) o a sus respectivos Bancos y bancos.

Barcelona, 6 de Abril de 1936. El Administrador - Delegado, Cristóbal Massó.

Cursetista!

TE CORRECTE LA REDACCIO?

Prof. ROIG

No olviden...

No olviden que los ojos son los que compran. Un escaparate sin luz no dice nada a los ojos.

La luz es el gasto más pequeño de vuestra tienda y es el que da más rendimiento.

La luz vende. Sin luz los artículos no destacan ni atraen la atención de los clientes.

Retenga siempre a la memoria estas afirmaciones.

"Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.", pone a vuestra disposición los servicios de unos agentes especialistas en iluminación los cuales os asesorarán sobre la manera de hacer más eficaz vuestra instalación de alumbrado.
Telefoned, al número 1230.

BOLSA DEL TRASPASO

'RIO, CARNICERIA

con permiso, regalo por marcharme fuera. Cajón 150 pesetas. toda prueba. Carmen, 13, entresuelo, primera. Barcelona.

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer:

NACIMIENTOS

Ester Castellanos Banús.
Francisca Juan Vidal.

DEFUNCIONES

Domingo Campo Cervantes, Castaños, 5, (77 años).

ASSEGUANCES

Agent general:
David Mestre
Colón, 42 - TARRAGONA

VIDA
INCENDIS
ACCIDENTS
ROBO
TRANSPORTS

LA EQUITATIVA

FUNDACIÓ ROSILLO

